

PROP DE VOSALTRES

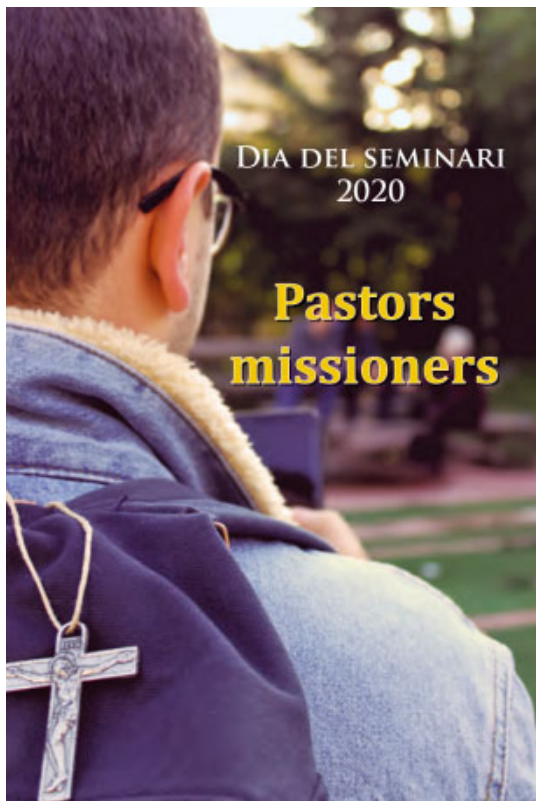
El Seminari i la Mare de Déu

Benvolguts diocesans:

En aquest comentari vinculo dos temes de molta importància per a la vida cristiana i que coincideixen en el dia 8 de desembre: la Solemnitat de la Mare de Déu (per a l'Església universal) i el Dia del Seminari (per a les diòcesis espanyoles). Són dos esdeveniments que proposo per a la vostra reflexió i també us en demano la col·laboració.

Centrem-nos primer en Maria, la mare de Jesús. Durant aquest any que s'acaba n'hem parlat algunes vegades: «Oració a Maria» (31 de maig), «La Verge Blanca de l'Acadèmia, patrona de Lleida» (15 setembre), i n'hem fet diverses referències en altres comentaris dominicals. Sabeu també la importància que té en la nostra història i, per això, quan pronunciem una homilia sempre acabem amb unes paraules sobre la Verge perquè ens ajudi, a cadascú i a tota la comunitat cristiana, a ser millors seguidors del seu Fill. Com a mare, comprèn les deficiències, les limitacions, les faltes dels seus fills i intercedeix per procurar la conversió i buscar la reconciliació i la pau.

La nostra pròpia feblesa ens permet mirar altres persones de la nostra mateixa condició, com els sants i, sobretot hem de mirar a Maria... per comprovar que no és impossible seguir els passos de Jesucrist. En aquest sentit trobem un model a qui imitar per respondre amb autenticitat al seu Fill. És la seva mare, Maria, que ens ensenya a unir pensament i acció. Si recordem les escenes on apareix en els evangelis, hi descobrirem una dona confiada en l'Anunciació, agràida en el Naixement de Jesús, alegre en el cant del Magnificat, solidà-

ria en la Visitació a la seva cosina, intercessora en les noces de Canà, seguidora incansable del seu Fill, austera en la seva vida personal i familiar, soferida al peu de la creu, esperançada el dia de Pentecosta. D'ella no en sabem ni queixes ni laments, no en coneixem descoratjaments ni desacords i en veiem una gran capacitat d'escolta, una constant mostra de tendresa i una actitud comprensiva cap als seus semblants.

És una festa que els cristians vivim amb goig i agraïment a Jesús, que ens va regalar la seva Mare, perquè féssim realitat la tendresa i l'amor que va predicar per a tothom. No oblidem mai la seva figura, no rebutgem la seva intercessió, no desaprofitem les seves lliçons de vida.

El segon tema per recordar avui és el DIA DEL SEMINARI. És una celebració ajornada perquè el mes de març, dia de sant Josep, no la vam poder commemorar. Us demano una oració pels nostres seminaris, els nostres seminaristes i els formadors. Que la seva vida irradï una actitud positiva en els nostres joves perquè els atregui cap al ministeri sacerdotal. Sabeu que actualment el Seminari Major Interdiocesà de Catalunya, format per set de les seves diòcesis, es troba a Barcelona. Allí viuen els seminaristes en comunitat i acudeixen a les classes de la Facultat de Teologia.

El lema triat per a aquesta campanya, «**Pastors misioners**», intenta recollir, sense esgotar-la, la identitat del sacerdoti ministerial. Els sacerdots, en tant que participen del sacerdoti de Crist, són anomenats en veritat «pastors de l'Església» i, com a enviats per Crist, amb els Apòstols, són essencialment misioners dins d'una Església tota ella missionera.

A les diòcesis espanyoles, en el curs 2019-2020, hi hagut 1.129 seminaristes majors. Enguany han ingressat 208 nous estudiants en els nostres seminaris i 119 els han abandonat. L'any 2019 es van celebrar 130 ordenacions sacerdotals.

Amb la meua benedicció i afecte,

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Angelina Prenafeta enceta el cicle de conferències de l'IREL

El passat dijous 12 de novembre, Angelina Prenafeta va impartir la conferència «Interioritat i comunicació» dintre del cicle «La interioritat» que aquest curs organitza l'IREL en col·laboració amb la UdL i l'IEI.

La sessió es va gravar i es va emetre a través del canal de

YouTube del Bisbat de Lleida a l'hora prevista a causa de les restriccions per la pandèmia. Prenafeta va reflexionar sobre el valor de la introspecció i el silenci per gaudir d'una vida plena. Podeu veure el vídeo de la sessió a través del següent enllaç: <https://youtu.be/9qSkp-DKA6DY>

CERCA DE VOSOTROS

El Seminario y la Virgen María

Queridos diocesanos:

En este comentario vinculo dos temas de mucha importancia para la vida cristiana y que coinciden en el día 8 de diciembre: la Solemnidad de la Virgen María (para la Iglesia universal) y el Día del Seminario (para las diócesis españolas). Son dos acontecimientos que propongo para vuestra reflexión pidiendo también vuestra colaboración.

Hablemos primero de María, la madre de Jesús. Hemos aludido a ella en este año que termina algunas veces: Oración a María (31 de mayo), la Virgen Blanca de la Academia, patrona de Lleida (15 septiembre) y varias referencias en otros comentarios dominicales. Sabéis también la importancia que tiene en nuestra historia; por ello cuando pronunciamos una homilía siempre acabamos con unas palabras sobre la Virgen para que ella nos ayude a cada uno y a toda la comunidad cristiana a ser mejores seguidores de su Hijo. Como madre comprende las deficiencias, las limitaciones, las faltas de sus hijos e intercede para procurar la conversión y buscar la reconciliación y la paz.

Nuestra propia debilidad nos permite mirar a otras personas de nuestra propia condición como los santos, y sobre todo tenemos que mirar a María para comprobar que no es imposible seguir los pasos de Jesucristo. En ese sentido encontramos un modelo a quien imitar para responder con autenticidad a su Hijo. Es su madre, María, que nos enseña a unir pensamiento y acción. Si recordamos las escenas en las que aparece en los evangelios, descubriremos a una mujer confiada en la Anunciación, agradecida en el Nacimiento de Jesús, alegre en el canto del Magnificat, solidaria en la Visitación a su prima, intercesora en las bodas de Caná, seguidora incansable de su Hijo, parca en su vida personal y familiar, sufriente al pie de la cruz, esperanzada el día de Pentecostés. De ella no sabemos de quejas ni lamentos, no conocemos desánimos ni desencuentros. Vemos una gran capacidad de escucha, una constante muestra de ternura y una actitud comprensiva hacia sus semejantes.

Es una fiesta que los cristianos vivimos con gozo y agradecimiento porque Jesús nos regaló a su madre para que hiciéramos realidad la ternura y el amor que predicó para todos. No olvidemos nunca su figura, no rechacemos su intercesión, no desaprovechemos sus lecciones de vida.

El segundo tema a recordar. Nuestra Iglesia celebra el DÍA DEL SEMINARIO. Es una jornada aplazada porque en el mes de marzo, día de san José, no lo pudimos conmemorar. Os pido una oración por nuestros seminarios, nuestros seminaristas y los formadores. Que su vida irradie una actitud positiva en nuestros jóvenes para que les atraiga hacia el ministerio sacerdotal. Sabéis que en estos momentos el Seminario Interdiocesano, de siete diócesis, se encuentra en Barcelona. Allí viven los seminaristas en comunidad y acuden a las clases de la Facultad de Teología.

El lema elegido para esta campaña, «Pastores misioneros», intenta recoger, sin agotarla, la identidad del sacerdocio ministerial. Los sacerdotes, en cuanto que participan del sacerdocio de Cristo son llamados en verdad «pastores de la Iglesia»; y en cuanto enviados por Cristo, con los Apóstoles, son esencialmente misioneros dentro de una Iglesia toda ella misionera.

En el conjunto de las diócesis españolas, en el curso 2019-2020, ha habido 1.129 seminaristas mayores. En nuestros seminarios han ingresado 208 nuevos seminaristas mayores y 119 han abandonado el Seminario. En 2019 se celebraron 130 ordenaciones sacerdotales.

Con mi bendición y afecto,

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Ciuraneta, un bisbe atent a tota la vida diocesana

«Un bon pastor», crec que són les paraules que millor defineix la persona i l'obra del bisbe Francesc Xavier Ciuraneta. Un bon pastor, amable, atent a tots els àmbits o camps de la vida diocesana. En vuit anys va deixar una bona empremta. La seva preocupació era com fer arribar l'Evangeli a tothom, reestructurant el bisbat, afavorint la construcció de dues noves parròquies a la capital, valorant la missió de la catedral que ell molt estimava, promovent en gran manera la intervenció dels laics en la vida diocesana nomenant molts d'ells com a delegats i amb moltes altres iniciatives, afavorint la construcció d'una nova seu de Càritas...

Com a bon pastor va tenir molta preocupació per les vocacions sacerdotals valorant sobretot l'entrega i vida espiritual dels possibles candidats per damunt dels estudis quan aquests podien ser una llosa massa pesada. Però no deixava de tenir en gran estima l'estudi i la formació de sacerdots i laics; per això va donar un renovat impuls a l'Institut de Ciències Religioses de Lleida (IREL). Destaquem la reforma gairebé total de la biblioteca del Seminari, que serveix bàsicament per als estudiants de l'IREL.

Tenia un do especial per escriure setmanalment unes reflexions que eren esperades amb avidesa per molta gent i que arribaven al cor.

El va omplir de joia la beatificació de diferents màrtirs dels anys 1931-1939, entre ells el seu i nostre estimat beat Francesc Castelló, model de fe cristiana sobretot per als joves.

El bisbe Ciuraneta era home d'entranyable devoció a la Mare de Déu sota les advocacions de Montserrat, Verge de l'Acadèmia, patrona de Lleida, i Mare de Déu del Blau ara al presbiteri de la catedral. Precisament va voler que les seves despulles reposessin en la capella de la Mare de Déu de Montserrat que hi ha a la catedral.

Són més conegudes altres obres molt importants del seu pontificat. Destaca tota la renovació de l'Acadèmia Mariana, dedicada a la Mare de Déu de l'Acadèmia amb un nou edifici annex com a casa d'exercicis. Tot el conjunt (anomenat «Casa de l'Església») havia d'aplegar diferents grups i delegacions al servei de la vida eclesial diocesana i afavorir les reunions, recessos i exercicis espirituals dels sacerdots.

Molt coneguda és la defensa dels béns culturals sobretot de les obres d'art del Bisbat de Lleida que ara formen part del consorci del Museu, defensa que li va suposar molts sofriments i moltes incomprendiments a diferents nivells fins i tot en instàncies molt altes. Subratllem també la publicació de l'obra històrica *Arrels Cristianes de Lleida*.

Potser el millor retrat del bisbe Ciuraneta és el que diu el Concili Vaticà II sobre el bisbe: «El Bisbe tenint davant l'exemple del Bon Pastor, que no vingué a fer-se servir sinó a servir i a donar la seva vida per les ovelles... no es negarà a escoltar els súbdits, als quals protegeix com a veritables fills...; en la pregària, en la predicació i en totes les obres de caritat tindrà cura tant d'ells com també d'aquells que encara no pertanyen al l'únic ramat del Senyor. Es deu a tots i ha de ser amatent a evangelitzar tothom» (*Lumen Gentium*, 27).

Jaume Pedrós

Rector del Seminari diocesà de Lleida

Nou telèfon de l'Hospitalitat de Lourdes de Lleida

La Junta de l'Hospitalitat de Lourdes de Lleida informa que, a causa de la pandèmia i per arribar directament a tothom, qui vulgui conèixer els actes d'aquesta entitat ha posat en marxa un nou telèfon (681 157 286) per centrar la comunicació entre les persones que ho desitgin. Mitjançant el WhatsApp habilitaran diferents llistes de distribució per a cada grup de perso-

nes (pelegrins, hospitalaris i joves) per fer arribar informació.

L'Hospitalitat de Lourdes informa també que han programat la missa de difunts l'11 de desembre a l'Acadèmia Mariana però que s'informarà oportunament a través d'aquest nou canal per si hi hagués alguna recomanació sanitària o alguna restricció d'última hora.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

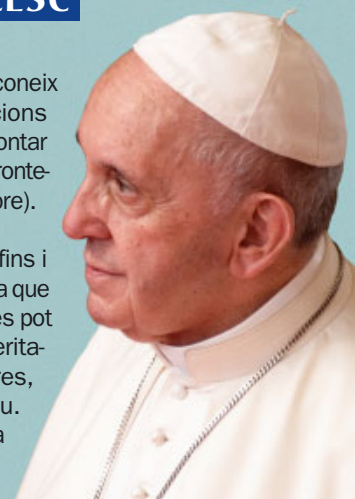

@Pontifex: «Maria, la mare que va cuidar a Jesús, també té cura amb afecte i dolor matern d'aquest món ferit» (9 de setembre).

@Pontifex: «Un virus que no coneix barreres, fronteres o distincions culturals i polítiques s'ha d'afrontar amb un amor sense barreres, fronteres o distincions» (9 de setembre).

@Pontifex: «La resposta cristiana a la pandèmia i a les conseqüents crisis socioeconòmiques es basa en l'amor, per davant de tot l'amor de Déu que sempre ens precedeix (1Jn 4,19). Quan acollim aquest amor diví, llavors podem respondre de forma semblant» (9 de setembre).

@Pontifex: «Estimar tothom, fins i tot els enemics, és difícil—diria que és un art! Però és un art que es pot aprendre i millorar. L'amor veritable, que ens fa fecunds i lliures, és sempre expansiu i inclusiu. Aquest amor guareix, sana i fa bé» (9 de setembre).

Lleida celebra virtualment la IV Jornada Mundial dels Pobres

La Xarxa d'Entitats d'Acció Sociocaritativa del Bisbat de Lleida va organitzar, el 14 de novembre, una trobada virtual amb motiu de la IV Jornada Mundial dels Pobres. La iniciativa va tenir lloc de forma telemàtica a través de la plataforma Zoom. La sessió va començar amb una pregària i una interpretació musical a càrrec del mercedari pare Nacho. Després es va llegir un extracte del Missatge del Sant Pare.

A continuació, tres persones vinculades a diferents realitats de la Xarxa van exposar el seu testimoni. Anna Krutter, voluntària de Càritas al projecte d'atenció de persones temporeres aquest estiu, va explicar que «la seva tasca va ser intentar aportar un gra de sorra perquè les persones ateses veiessin que algú els mirava diferent, perquè se sentissin mínimament acompanyats». I va afegir que «va ser una muntanya russa d'emocions, hem viscut moments d'alegria, resignació i molt dolor». També va destacar que les entitats hem de reclamar justícia i es va preguntar «fins quan hem de posar pedaços a un sistema que no funciona?».

A continuació, Javier García, un exreclús que ha estat acollit a un pis dels Pares Mercedaris, va explicar que «després de tres anys a presó vaig aconseguir sortir amb permisos gràcies al pis d'acollida». «Veia el meu futur molt fosc, però el pis m'ajuda molt en la reinserció, és un petit oasi que ens ajuda a sentir-nos lliures i fer els primers passos». «Ara fa sis mesos que vaig sortir en llibertat, tinc feina i he refet la meua vida», va concloure.

Per la seva banda, Anna Clotet, educadora de les Obres Socials Maristes, va donar a conèixer la seva experiència amb les famílies vulnerables durant el confinament. Clotet va explicar que «tenim projectes per a joves i per a les seves famílies, perquè tinguin les mateixes oportunitats que la resta». Va destacar també que «la pandèmia va agreujar moltes situacions de vulnerabilitat». «La tasca dels educadors ha estat donar estratègies per fer-nos propers en situacions de por». Clotet va valorar molt positivament els casals d'estiu que es van poder celebrar amb relativa normalitat. Per cloure la trobada virtual, el bisbe Salvador va agrair a totes les entitats la tasca que porten a terme. Va destacar que «l'Església sempre ho ha tingut clar o estimem als altres o la nostra fe queda incompleta».

Al següent enllaç podeu veure el vídeo de la trobada: <https://youtu.be/Dzql38HEdcY>

El somriure de Mn. Jesús Tarragona

Hem perdut la persona i l'omnipresent —i bondados— magisteri de Mn. Jesús Tarragona. Què bona persona era! Com ens estimava!

Era el mestre indiscutible de la cultura artística diocesana. Un mestre de mirada oberta, integradora, pacient, bondadosa, ecumènica. «El mestre del somriure». Perquè Mn. Tarragona tot ho construïa sobre la base d'un somriure franc i obert. Un somriure de vegades murri, però sempre benèvol. Un somriure i una bondat, que ens encomanava sempre de forma natural i que escampava pertot arreu amb una inequívoca clau cristiana. Un somriure que aconseguia sempre la complicitat de tots els seus interlocutors.

Era difícilíssim oposar-se a les propostes de Mn. Tarragona. Ens guanyava a tots amb el seu somriure. A mi em conqueria —i em fonia—, sempre amb el seu transparent somriure. Quant hem après de

Mn. Jesús! En la seua persona, la bonhomia i el «poder» del somriure ho podia tot.

Una lliçó permanent: somreia sense imposar res. Estimava. Escoltava. Sumava. Veia sempre les coses positives de tothom. Tenia paciència. No exclòia mai ningú. I tot això, de debò, en una franca i real, i «viva» experiència del veritable amor cristià. Mn. Jesús Tarragona transparentava sempre, i a tots, el veritable rastre de la misericòrdia i l'amor de Déu.

I estic segur que ara, del cel estant, continuarà dibuixant-nos —i indicant-nos— aquest bondados rastre i rostre de l'amor de Déu. Ell, ubicat ara en la fecunda pau del si de Déu Pare, continuarà ajudant-nos, guiant-nos i proveient-nos. I, sempre, amb el seu reconfortant i inoblidable somriure. Us seguim estimant, Mn. Jesús.

Ximo Company

REFLEXIONS

Obrim camins a l'esperança

Aquesta lletra de la cançó la podem prendre avui com a consigna. Des que el diumenge passat vam començar el temps d'Advent, la litúrgia de l'Església ens convida a l'esperança. Sempre ens cal avivar la virtut de l'esperança, més quan la pandèmia i la crisi estenen les boires de la inseguretat i la incertesa. I avui entre nosaltres, malauradament, hi podem trobar mig perdudes moltes dones i homes desorientats.

En temps d'Advent, ens arriben els ressos d'una veu que crida: «*Obriu una ruta al Senyor*». La veu prové del desert i invita a un camí de conversió, de canvi, davant la imminent arribada d'un salvador, del Messies. Com costa avui d'esperar un salvador i quanta falta ens fa que arribi!

Ressona des del desert, lloc dur, de prova, que requereix esforç, però la veu vol arribar a tota la societat. Fins els qui menen una vida intranscendent, sense inquietuds ni projectes, on l'únic que compta és el benestar, i els qui viuen submergits en les aparences. Creients o increients que senzillament s'han instal·lat en una forma de vida en la qual no hi cap el plantejament de valors superiors, dels valors de l'esperit.

En temps de Jesús, la veu era la de Joan Baptista que anunciava un nou èxode conduït pel Messies. «Obrir un camí» no es referia a un camí geogràfic enmig d'un territori sinó que és l'al·legoria per parlar d'un canvi ètic que prepara a la realització de les promeses de Déu. El crit del Baptista no ha perdut actualitat. Déu continua venint a nosaltres, tant si en som conscients com no.

Avui, la veu ens arriba a través de la Paraula de Déu, de l'Esclat, que llegim en l'Església. Així, seguint l'al·legoria del camí, ens referim al recorregut espiritual per tornar a Déu: se'ns convida a terraplenar les fondalades de les nostres limitacions, inseguretats i mancaments; a aplanar les muntanyes i turons de l'autosuficiència i l'orgull; a desbrossar el terreny escabros de les nostres ambigüitats i contradiccions. Nosaltres hem de ser els protagonistes del nostre Advent. I només ho serem amb una espera activa, la d'aquell que pel seu esforç i habilitat espera assolir quelcom.

Avui, com sempre, Déu ens ofereix la seva salvació però nosaltres ens hem d'afanyar per rebre-la i fer-la nostra. Fem activa la nostra esperança.

Mn. Ramon Sàrries

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

7. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Is 35,1-10 / Sl 84 / Lc 5,17-26]. Sant Ambrós o Ambrosi (†397), bisbe de Milà i doctor de l'Església.

8. □ Dimarts [Gn 3,9-15.20 / Sl 97 / Ef 1,3-6.11-12 / Lc 1,26-38]. Immaculada Concepció de la Benaurada Verge Maria, anomenada també la Puríssima; sant Eucari, bisbe; sant Romaric, abat; santa Ester, reina bíblica (llibre del segle II aC).

9. ■ Dimecres [Is 40,25-31 / Sl 102 / Mt 11,28-30]. Sant Joan Dídac Cuauhtlatoatzin; sant Restitut, mr.; sant Pere Fourier, prev., fund.; santa Leocàdia (Llogaia o Llocaia), vg. i mr.; santa Valèria, vg. i mr.

10. ■ Dijous [Is 41,13-20 / Sl 144 / Mt 11,11-15]. Mare de Déu de Loreto (1294), patrona de l'aviació; santa Eulàlia (o Eulària) de Mèrida, vg. i mr. (s. III); santa Júlia, vg. i mr.; sant Melquíades,

papa (africà, 311-314) i mr.; sant Gregori III, papa (siríac, 731-741).

11. ■ Divendres [Is 48,17-19 / Sl 1 / Mt 11,16-19]. Sant Damas I, papa (hispanic, 366-384), venerat a Argelaguier; sant Pau de Narbona, bisbe; sant Sabí, bisbe; sant Daniel Estilita, monjo siríac; santa Ida, vg.; santa Maria Meravelles de Jesús, vg.

12. ■ Dissabte [Sir 48,1-4.9-11 / Sl 79 / Mt 17,10-13]. Mare de Déu de

Guadalupe (Mèxic); santa Joana Francesca de Chantal (1572-1641), rel. viuda, fund. Saleses a Annecy (1610); sant Sinesi, mr.; beat Jaume de Viterbo, bisbe (agustiniana).

13. ■ Diumenge vinent, III d'Advent (lit. hores: 3a setm.) [Is 61,1-2a.10-11 / Sl: Lc 1,46-54 / 1Te 5,16-24 / Jo 1,6-8.19-28]. Santa Llúcia (s. III-IV), vg. i mr. a Siracusa (Sicília); santa Otília, vg. benedictina (s. VIII); sant Aubert, bisbe.

Diumenge II d'Advent (B)

COMENTARI

Preparar el camí al Senyor...

En la vida dels pobles i de les comunitats existeix el pecat i les seves conseqüències, però mai el pecat no té l'última paraula. Ho veiem en el text d'Isaïes. El poble s'ha apartat de Déu, ha donat culte als ídols, ha comès injustícies, és culpable però aquesta no és l'última paraula: *Consoleu, consoleu el meu poble... digueu-li que s'ha acabat la seva servitud, ha estat perdonada la seva culpa.* I més endavant: *Puja en una muntanya ben alta, missatger que anuncia a Sió la Bona Nova [l'evangeli]. Tu que portes bones noves a Jerusalem alça ben fort el teu crit, alça'l ben fort, no tinguis por! El Senyor Déu arriba amb poder, el seu braç domina tota cosa, l'acompanya el fruit de la seva victòria.* Aquesta victòria és el retorn de l'exili; ara Déu torna a oferir al poble la seva Aliança, ara el poble reunit altra vegada podrà seguir el camí de Déu. Però demana la nostra col·laboració: *Obriu en el desert una ruta al Senyor, aplaneu en l'estepa un camí per al nostre Déu. S'alçaran les fondalades i s'abaixaran les muntanyes.* Cal preparar un camí ben pla perquè tots puguin tornar a la seva terra. Aquestes paraules són també les que diu el Baptista a l'Evangeli: *Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí.* Evidentment la salvació que ens porta Jesús és molt superior a la que anunciava Isaïes, perquè és la salvació plena, que abraça tota la vida. Per això Joan predicava un baptisme de conversió. Però el seu baptisme no perdonava els pecats, només preparava per a rebre aquest perdó. *Per això jo us he batejat només amb aigua; ell us batejarà amb l'Esperit Sant.* En aquest temps d'Advent ens preparem per a rebre el nostre Salvador. I necessitem convertir-nos. Sant Pere a la segona lectura ens parla de la salvació definitiva: *Nosaltres espereu un cel i una terra nova, on regnarà la justícia.* I per a això també ens hi hem de preparar. *El Senyor és pacient perquè no vol que ningú es perdi sinó que tothom arribi a convertir-se.* Mentre esperem això, que ell ens trobi en pau, immaculats i irrepressibles. Advent: temps de conversió.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 40,1-5.9-11)

«Consoleu, consoleu el meu poble», diu el vostre Déu. «Parleu amorosament a Jerusalem, crideu i digueu-li que s'ha acabat la seva servitud, que ha estat perdonada la seva culpa: ha rebut de mans del Senyor doble pena per tots els seus pecats.» Escolteu una veu que crida: «Obriu en el desert una ruta al Senyor, aplaneu en l'estepa un camí per al nostre Déu. S'alçaran les fondalades i s'abaixaran les muntanyes i els turons, la serralada es tornarà una plana, el terreny escabros serà una vall. Llavors apareixerà la glòria del Senyor i la veurà tothom alhora. La boca del Senyor ho ha dit.» Puja en una muntanya ben alta, missatger que anuncia a Sió la bona nova! Tu que portes bones noves a Jerusalem, alça ben fort el teu crit, alça'l ben fort, no tinguis por! Digues a les viles de Judà: «Aquí teniu el vostre Déu! El Senyor Déu arriba amb poder, el seu braç domina tota cosa, l'acompanya el fruit de la seva victòria, el precedeixen els seus trofeus; vetlla com un pastor pel ramat, l'aplega amb el seu braç, porta al pit els anyells, acompanya les ovelles que crien.»

▶ Salm responsorial (84)

R. *Senyor, feu-nos veure el vostre amor i doneu-nos la vostra salvació.*

Jo escolto què diu el Senyor: / Déu anuncia la pau al seu poble. / El Senyor és a prop per salvar els seus fidels, / i la seva glòria habitarà al nostre país. R.

La fidelitat i l'amor es trobaran, / s'abraçaran la bondat i la pau; / la fidelitat germinarà de la terra, / i la bondat mirarà des del cel. R.

El Senyor donarà la pluja, / i la nostra terra donarà el seu fruit. / La bondat anirà al seu davant, / i la pau li seguirà les petjades. R.

▶ Lectura de la segona carta de sant Pere (2Pe 3,8-14)

Estimats, una cosa hi ha que no heu de perdre mai de vista: Per al Senyor tant és un dia com mil anys i mil anys com un dia. No és que el Senyor difereixi el compliment de les promeses, com ho suposen alguns; és que el Senyor és pacient amb vosaltres, perquè no vol que ningú es perdi, sinó que tothom arribi a convertir-se. Però el dia del Senyor vindrà; arribarà inesperadament com un lladre. Aquell dia el cel fugirà amb un estrèpit espantós, els elements, abrandats, es desintegraran, i la terra quedarà al descobert amb tot el que hi han fet. Tenint present, doncs, que tot això es desintegrarà, penseu com heu de viure, amb quina santedat i amb quina pietat us heu de comportar. Espereu la vinguda del dia del Senyor, i feu tot el possible perquè arribi aviat. Aquell dia el cel, inflammat, es desfarà, i els elements, abrandats, es fondran. Però nosaltres, tal com ell ens ho ha promès, esperem un cel i una terra nova, on regnarà la justícia. Per tant, estimats, mentre espereu això, mireu que ell us trobi en pau, immaculats i irrepressibles.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Marc (Mc 1,1-8)

Comença l'evangeli de Jesús, el Messies, Fill de Déu. En el profeta Isaïes hi ha escrit això: «Jo envio davant teu el profeta missatger perquè et prepari el camí. Una veu crida en el desert: Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí.» Complint això, Joan començà a batejar en el desert. Predicava un baptisme de conversió, per obtenir el perdó dels pecats, i anaven a trobar-lo de tot arreu de Judea, amb tota la gent de Jerusalem, confessaven els seus pecats i es feien batejar per ell al riu Jordà. El vestit de Joan era de pell de camell, es cobria amb una pell a la cintura i s'alimentava de llagostes i mel boscana. I predicava així: «Després de mi ve el qui és més poderós que jo, tan poderós que no soc digne ni d'ajupir-me a deslligar-li la corretja del calçat. Jo us he batejat només amb aigua; ell us batejarà amb l'Esperit Sant.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 40,1-5.9-11)

«Consolad, consolad a mi pueblo —dice vuestro Dios—; hablad al corazón de Jerusalén, gritadle, que se ha cumplido su servicio y está pagado su crimen, pues de la mano del Señor ha recibido doble paga por sus pecados.»

Una voz grita: «En el desierto preparadle un camino al Señor; allanad en la estepa una calzada para nuestro Dios; que los valles se levanten, que montes y colinas se abajen, que lo torcido se enderece y lo escabroso se iguale. Se revelará la gloria del Señor, y la verán todos juntos —ha hablado la boca del Señor—».

Súbete a un monte elevado, heraldo de Sió; alza fuerte la voz, heraldo de Jerusalén; álzala, no temas, di a las ciudades de Judá: «Aquí está vuestro Dios. Mirad, el Señor Dios llega con poder y con su brazo manda. Mirad, viene con él su salario y su recompensa lo precede. Como un pastor que apacienta el rebaño, reúne con su brazo los corderos y los lleva sobre el pecho; cuida él mismo a las ovejas que crían.»

▶ Salmo responsorial (84)

R. *Muéstranos, Señor, tu misericordia y danos tu salvación.*

Voy a escuchar lo que dice el Señor: / «Dios anuncia la paz / a su pueblo y a sus amigos». / La salvación está cerca de los que temen, / y la gloria habitará en nuestra tierra. R.

La misericordia y la fidelidad se encuentran, / la justicia y la paz se besan; / la fidelidad brota de la tierra, / y la justicia mira desde el cielo. R.

El Señor nos dará la lluvia, / y nuestra tierra dará su fruto. / La justicia marchará ante él, / y sus pasos señalarán el camino. R.

▶ Lectura de la segunda carta del apóstol san Pedro (2Pe 3,8-14)

No olvidéis una cosa, queridos míos, que para el Señor un día es como mil años y mil años como un día. El Señor no retrasa su promesa, como piensan algunos, sino que tiene paciencia con vosotros, porque no quiere que nadie se pierda, sino que todos accedan a la conversión. Pero el Día del Señor llegará como un ladrón. Entonces los cielos desaparecerán estrepitosamente, los elementos se disolverán abrasados y la tierra con cuantas obras hay en ella quedará al descubierto. Puesto que todas estas cosas van a disolverse de este modo, ¡qué santa y piadosa debe ser vuestra conducta, mientras esperáis y apresuráis la llegada del Día de Dios! Ese día los cielos se disolverán incendiados y los elementos se derretirán abrasados. Pero nosotros, según su promesa, esperamos unos cielos nuevos y una tierra nueva en los que habite la justicia. Por eso, queridos míos, mientras esperáis estos acontecimientos, procurad que Dios os encuentre en paz con él, intachables e irreprochables.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 1,1-8)

Comienza el Evangelio de Jesucristo, Hijo de Dios. Como está escrito en el profeta Isaías: «Yo envío a mi mensajero delante de ti, el cual preparará tu camino; voz del que grita en el desierto: "Preparad el camino del Señor, enderezad sus senderos"»; se presentó Juan en el desierto bautizando y predicando un bautismo de conversión para el perdón de los pecados. Acudía a él toda la región de Judea y toda la gente de Jerusalén. Él los bautizaba en el río Jordán y confesaban sus pecados. Juan iba vestido de piel de camello, con una correa de cuero a la cintura y se alimentaba de saltamontes y miel silvestre. Y proclamaba: «Detrás de mí viene el que es más fuerte que yo y no merezco agacharme para desatarle la correa de sus sandalias. Yo os he bautizado con agua, pero él os bautizará con Espíritu Santo.»